

enim in illa, ex quibus sunt, corrumpuntur. Quare accidit, principiorum alia esse principia priora. Hoc autem impossibile, siue statum, siue in infinitum progreditur. Item si principia adimentur, corruptibilia quomodo erunt? Quod si incorruptibilia sunt, cur ex his quidem, cum incorruptibilia sint, corruptibilia erunt, ex alteris vero incorruptibilia? Hoc enim non est rationabile, sed aut impossibile est, aut multis indiget rationibus. Item, nemo conatus est alia ostendere, sed eadem omnium principia dicunt: & quod primo dubitatum est, tanquam paruum quiddam putantes, prætereunt. Omnium autem, & ad speculandum difficillimum, & ad cognoscendam veritatem maxime necessarium est, utrum ipsum ens, & ipsum vnum substantiæ entium sint, & non aliquid aliud utrunque eorum sit, sed hoc vnum, illud vero ens sit. An oportet quidnam, sit ipsum ens, & ipsum vnum querere, tanquam altera natura subiecta? Quidam enim illo, quidam vero hoc modo putant naturam habere. Plato nanque, ac Pythagorici, non esse aliud quid ipsum ens, nec ipsum vnum aiebant, sed hoc eorum naturam esse tanquam substantia idem vnum, & ens esset. Qui autem de natura tractarunt, ut Empedocles, tanquam in magis cognitum reducens, dicit quod vnum est ens: videri nanque possit dicere hoc amicitiam esse. Causa enim hæc omnibus est, ut vnum sint. Alij vero ignem, & alia etiam aiunt ipsum vnum, & ipsum ens esse, ex quo entia & esse, & facta esse. Similiter & qui plura elementa ponunt: necesse enim & his est, tot esse dicere ipsum ens, & ipsum vnum, quot aiunt principia esse. Accidit autem, quod si quis non ponat esse aliquam substantiam ipsum vnum, & ipsum ens, nec aliorum vniuersalium quicquam esse: hæc enim vniuersalia maxime omnium sunt. Quod si non est aliquid ipsum ens, & ipsum vnum, multo minus quicquam aliorum sit præter ea, quæ singularia dicuntur. Item, si ipsum vnum non sit substantia, patet quod nec numerus erit, tanquam natura alia separata ab entibus: numerus enim, unitates: unitas vero vnum quid est. Quod si quid est ipsum vnum, & ipsum ens, necesse est, eorum substantiam esse vnum, & ens: non enim aliquid aliud vniuersaliter prædicatur, sed eadem ipsa. At vero si quid erit ipsum ens, & ipsum vnum, magna dubitatio est, quoniam modo aliquid aliud præter hæc erit. Dico autem quomodo entia erunt plura vno.

A φθείρει) εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ὄντι. ὅστε συμβαίνει τῷ ἀρχῶν ἑτέρως ἀρχαί ἐστὶν ἄλλοι ἄλλοι. τὸ το δὲ ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴστανται, καὶ εἰ βαθίζεις εἰς ἀπειρον. ἢ πῶς ἔσται τὰ φθαρτά, εἰ ἀρχαὶ ἀκαίρηθῆσονται; εἰ δὲ ἀφθαρταί, διὰ τὴν ἐν μὲν πούτων ἀφθάρτων οὐσῶν, φθαρτά ἔσται, ἐν δὲ τῷ ἑτέρων ἀφθαρταί; τὸ γὰρ ἐκ δὲ λογῶν, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον, ἢ πολλὰ λόγου δέει. B ἔπι δὲ οὐδὲ ἴστανται οὐδέτις ἑτέρως, δηλὰ τὰς αὐτὰς ἀπαύτων λέγουσιν ἀρχαί; δηλὰ τὸ ἄπορον τὸν ἀπορηθῆναι ἀπορηθῆσιν, ὡς πρὸς τὸ το μικρόν τι λαμβάνοντες. παύτων δὲ καὶ θεωρησῶν χαλεπώταται, καὶ ἄλλοι τὸ γινώσκαι τὰ ληθῆς ἀναγκασίαι, πότερον ποτε τὸ ὄν, καὶ τὸ ἔν, οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσὶν, καὶ ἑκάστην αὐτῶν οὐχ ἔτι ἐν τῷ ὄν, τὸ ἔν, τὸ ὄν ὄντι. ἢ δέει ζητεῖν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ ὄν καὶ τὸ ἔν, ὡς ἴστανται C ἄλλοις δηλῶς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἐκείνους, εἰ δὲ οὕτως ὄντων τῶν φύσιν ἔχον. Πλάτων μὲν γὰρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, οὐχ ἔτερον τι τὸ ὄν, ἐκ δὲ τὸ ἔν, δηλὰ τὸ αὐτὸ τῶν φύσιν ἐστὶν, ὡς ἔστις τὸ οὐσίας ταῦτ' ἐν ἐστὶν, καὶ ὄν τι. οἱ δὲ ἄλλοι φύσεως, δὲ ἑμπεδοκλή, ὡς εἰς γνωστωτέρων ἀνάγκη, λέγει, ὅτι τὸ ἔν ὄν ὄντι. δὲ εἴη γὰρ εἰ λέγειν τὸ το τῶν φύσιν ἐστὶν. αἰ πᾶσι γὰρ ἐστὶν αὐτῶν, τὸ ἔν ἐστὶν πᾶσιν. ἔπειτα δὲ πῦρ, οἱ δὲ ἀέρας φασὶν ἐστὶν τὸ ἔν τῶν καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἰσὶν τὰ καὶ γινόμενα. ὡς δὲ αὐτοὺς καὶ ἢ πλείω τὰ στοιχεῖα πηδῆσαι ἀνάγκη γὰρ καὶ πούτοις ποσῶν λέγειν τὸ ὄν καὶ τὸ ἔν, ὅσα πρὸς ἀρχαί εἰνάμ φασι. συμβαίνει δὲ, εἰ μὲν τις μὴ πῶς εἴη τῶν εἰνάμ πᾶσι πᾶσι τὸ ἔν, καὶ τὸ ὄν, μὴ δὲ τῶν δῆλων ἐστὶν τῶν καὶ δόλου μὴδὲν. ταῦτα γὰρ ὄντι καὶ δόλου μάλιστα πᾶσιν. εἰ δὲ μὴ ἐστὶ τὸ ἔν αὐτὸ, μὴ δὲ αὐτὸ ὄν, γορη τῶν γὰρ ἄλλων τι αἰ εἶναι πᾶσι τὰ λογώματα καὶ ἔκαστα. ἔπι δὲ μὴ ὄντος τῶ ἔνους ἐπίσης, δὴ ὄντι ὅτι ἐδ' αὐτῶν ἀριθμὸς εἶη ὡς καὶ γνωστωτέρων φύσιν τις τὸ ὄντων. ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς, μενά δὲ τῶ ἢ ἢ μονάς, ὅσα πρὸς ἔν τι ὄντι. εἰ δὲ ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἔν καὶ αὐτὸ ὄν, ἀνάγκη ὅτι ἐστὶν αὐτῶν τῶν ἐστὶν τὸ ὄν καὶ τὸ ἔν, ἐκ δὲ ἔτερον τι καὶ δόλου καὶ γνωστωτέρων, δηλὰ ταῦτα F αὐτὰ. δηλὰ μὲν εἰ γ' ἔσται τὸ αὐτὸ ὄν καὶ αὐτὸ ἔν, πολλὴ ἀπορία πῶς ἔσται τὸ πᾶσι ταῦτα ἔτερον λέγειν τὸ πῶς ἔσται πλείω ἔνους τὰ ὄντα.

Quod enim